

[Axel Sørensen.]

komster på indtil 12 000 kr. betyder, at også andre skatteydere end den specielle gruppe opnår en lempeligere beskatning. Vi har inden for det radikale venstre fundet, at det ville være rimeligt at lempe skalaen på denne måde, men hvad angår kategorien af yngre skatteydere, er det vor opfattelse, at for at disse skatteydere skal kunne få den omtalte lempelse, bør denne modsvares af en passende opsparing af årets indkomst, og at der — som nævnt i betænkningen — snarest bør gennemføres en lovgivning, der tager sigte herpå. Det havde efter min mening været bedre, om det havde kunnet ske samtidig med vedtagelsen af udskrivningsloven, men det fremgår klart af den afgivne betænkning, hvad hensigten er. Fra det radikale venstres side kan vi give tilslutning dertil, fordi det er vor opfattelse, at en meget stor part af de yngre skatteydere under 25 år kan overkomme en sådan opsparing, som senere ved eventuel etablering el. lign. vil være en stor fordel for dem selv.

Jeg kan altså anbefale, at man stemmer for de af finansministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag, og at man stemmer imod det af kommunisterne stillede ændringsforslag.

Niels Andersen: De problemer, der foreligger i tilknytning til årets udskrivningslov, er blevet grundigt belyst af de ærede tidligere ordførere, og jeg skal indskrænke mig til at give tilslutning fra retsforbundets side til de ændringsforslag, som er stillet af den højtærede finansminister.

Endvidere kan vi i retsforbundet tiltræde forslag til lov om lempelse af beskatningen af merindtægt for skatteåret 1959-60 samt forslag til lov om børnetilskud.

På retsforbundets vegne kan jeg tilsige fortsat velvillig behandling af de tre lovforslag, men må anbefale at stemme imod det af kommunisterne uden for betænkningen stillede ændringsforslag.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke udvalget for, at det har indstillet de tre lovforslag, vi behandler i dag, til vedtagelse med de af mig stillede to ændringsforslag til forslag til lov om ud-

skrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1958-59.

Som det fremgår af udvalgets betænkning, har vi haft en drøftelse angående rimeligheden af den foreslåede skattenedsættelse for ikke-forsørgere. Der har i udvalget været almindelig enighed om, at man burde gå lidt højere op, og derfor har vi fået en skala, der går op til 12 000 kr., medens jeg havde foreslået, at vi skulle standse ved 9 000 kr. Endvidere har jeg ment, at det ikke var helt rimeligt, at alle ikke-forsørgere fik del i denne skattelettelse.

Jeg tror, man kan sige det på den måde, at ikke-forsørgere har været delt i tre grupper under vore diskussioner. Der har været almindelig tilslutning til, at de personer, som nu er blevet ikke-forsørgere, men som tidligere har været betragtet som forsørgere, skulle have en skattenedsættelse — der har vel nærmest været lidt betænkelighed ved, at vi ikke havde råd til at gøre den større. Endvidere tror jeg, at der har været en del tilslutning til, at ældre ikke-forsørgere fik en skattenedsættelse. Det er jo således, at ældre ikke-forsørgere kan have lige så stor trang til at have egen husholdning som andre ikke-forsørgere. Derfor kan det vel også, som jeg sagde, være rimeligt, at de får del i nedsættelsen.

Derimod har der været en del utilfredshed med, at nedsættelsen også kom til at omfatte yngre ikke-forsørgere, og under vore drøftelser har vi sat aldersgrænsen ved 25 år; men det må vi tale videre om i udvalget. Man er enedes om, at vi skal søge at udarbejde et lovforslag, hvorefter betingelsen for, at sådanne yngre ikke-forsørgere kan få del i skattenedsættelsen, skal være, at de har foretaget en nærmere angiven opsparing i et pengeinstitut. Jeg håber, vi kan komme så langt i vore drøftelser, at jeg umiddelbart efter påske kan fremsætte et sådant forslag, der så må gå til normal behandling i tinget.

Det ærede medlem hr. Poul Møller stillede mig et par spørgsmål. For det første spurgte det ærede medlem — ligesom under første behandling — hvordan det gik med udvalget om den kooperative beskatning. Jeg kan svare — hvad jeg glemte under første behandling — at arbejdet skrider fremad, men at man ikke har tilendebragt det; man vil vel snart være i stand til at vurdere det